

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๑). **ธรรมสำหรับคนเจ็บไข้**. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ. ๔๘ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงผู้ที่อยู่ในภาวะความเจ็บไข้ ไปไหนไม่ได้ เป็นต้น จึงควรทำสมาธิว่า ทำสมาธิในที่นี้ได้เข้าใจเป็นเรื่องลึกลับมหัศจรรย์เกินวิสัย เป็นเรื่องธรรมดาสามัญของธรรมชาติ เป็นเรื่องที่อยู่ในหลักในกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ ตามแนวของวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่ทำได้สิ่งหนึ่ง ถ้าคนเราอยากเกิดใหม่ก็กำหนดไว้ที่บุญกุศลที่จะได้ไปเกิดในสวรรค์แต่เรื่องพระพุทธร ท่านไม่แนะนำ ท่านแนะนำไปในทางที่หยุด ดับ สิ้นสุดจบเรื่องกันที ให้มีคุณธรรมอันสูงสุด คือ ความสะอาดแห่งจิต ความสว่างแห่งจิต ความสงบแห่งจิต เป็นสิ่งที่ต่อสู้กันกับความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ตามธรรมชาติเป็นไปตามธรรมชาติ จิตก็หลุดพ้นจากสิ่งที่ยึดถือหลุดพ้นจากความทุกข์ ไม่เป็นจิตที่มีกิเลสหรือจะยึดมั่นถือมั่นอะไรอีกต่อไป